

І. С. Гресик

В'ялий Володимир Петрович

В'ЯЛИЙ Володимир Петрович (12. 06. 1930, с. Гайчур, нині Тернувате Новомикол. р-ну Запоріж. обл.) – скульптор і живописець. Член НСХУ (1970). Закін. Дніпроп. художнє училище (1952; викл. [О. Беляєва](#), *М. Панін*, *О. Ситник*). Відтоді працював методистом з образотвор. мистецтва у Дніпроп. будинку нар. творчості; 1955–64 – скульптор Запоріж. товариства художників; від 1965 – керівник худож. студії у Запоріж. будинку нар. творчості. Учасник обл., респ., зарубіж. мистецьких виставок від 1964. Персон. – у Запоріжжі (1967, 1970, 1982). Осн. роботи – у галузі станк. і монум. пластики. Створив низку пам'ятників визнач. діячам, письменникам, воїнам-визволителям. Творчість характеризується психол. заглибленістю, образ. втіленням задуму, вдалим композиц. вирішенням.

Фотоілюстрації

Основні твори

«Козацька клятва (Гонта)» (1964), «Прометей» (1965), «Кохана», «Хліб» (обидва – 1967), «Юність» (1968), «Хортиця» (1995); пам'ятники – першій Примор. раді (1964), героям підпілля (1967, співавт.), Т. Шевченку (1989); пам'ятні знаки – на честь розгрому польс. гнобителів у

січні 1648 (1996), Б. Вишневецькому (1999, о-в Хортиця), мемор. дошка Н. Махну (1997), погруддя І. Рогачевського (2000).

Рекомендована література

1. В. П. В'ялий. Персональна художня виставка: Каталог. З., 1977.

Бібліографічний опис:

В'ялий Володимир Петрович / І. С. Гресик // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-27891>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).